

Geschillenkamer

Beslissing ten gronde 51/2020 van 27 augustus 2020

Dossiernummer : DOS-2019-04134

Betreft : Klacht wegens de vrijgave van een medisch verslag in het kader van een rechtsgeding

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter, en de heren Frank De Smet en Dirk Van Der Kelen, leden;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

- X, hierna "de klaagster"; en
- Dr. Y, hierna "de verweerder".

1. Feiten en procedure

1. Op 27 juli 2019 diende de klaagster een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder.
2. Het voorwerp van de klacht betreft de overmaking door de verweerder van een medisch verslag in het kader van een rechtsgeding. De klaagster preciseert meer bepaald dat in het kader van een rechtsgeding voor de Rechtbank van eerste betreffende zeer ernstige feiten waarvan zij slachtoffer was, bij tussenvonnis d.d. 3 november 2016 door voornoemde rechtbank een deskundigenonderzoek werd bevolen teneinde de letsels vast te stellen die de klaagster had opgelopen naar aanleiding van de feiten.
3. De verweerder werd door de rechtbank aangesteld als medisch deskundige in dit verband. In het kader van zijn deskundigenonderzoek verzocht de verweerder Z, psychiater, een bijkomend onderzoek uit te voeren teneinde de door klaagster geleden psychologische schade vast te stellen. Deze laatste onderzocht betrokkene en stelde een omstandig psychiatrisch verslag op, dat werd overgemaakt aan de verweerder.
4. De verweerder voegde dit psychiatrisch verslag toe aan zijn voorverslag, dat in het kader van de procedure voor de Rechtbank van eerste aanleg aan alle partijen werd bezorgd op 15 september 2018.
5. De klaagster diende naar aanleiding van bovenstaande een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit aangezien zij van mening is dat de verweerder dit medisch deskundigenverslag ten onrechte integraal overmaakte aan alle partijen, waaronder eveneens de tegenpartij - met name de dader van de feiten - en hierdoor gevoelige gezondheidsgegevens van de klaagster evenals haar echtgenoot vrijgaf die niet in rechtstreeks verband zouden staan met de slagen en verwondingen waarvoor het deskundigenonderzoek werd bevolen.

6. Op 2 augustus 2019 wordt de klacht ontvankelijk verklaard op grond van artikel 58 WOG, wordt de klager hiervan in kennis gesteld overeenkomstig artikel 61 WOG en wordt de klacht op grond van artikel 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
7. Op 23 augustus 2019 beslist de Geschillenkamer op grond van de artikelen 95, §1, 1° en 98 WOG dat de klacht gereed is voor behandeling ten gronde.
8. Per aangetekende brief van 23 augustus 2019 worden de partijen in kennis gesteld van het feit dat de klacht gereed is voor behandeling ten gronde en worden deze tevens op grond van artikel 99 WOG in kennis gesteld van de termijn om hun verweermiddelen in te dienen.
9. Op 26 september 2019 legt de verweerder zijn conclusie van antwoord neer.
10. Op 24 oktober 2019 legt de klaagster haar conclusie van repliek neer.
11. Op 8 november 2019 legt de verweerder zijn conclusie van repliek neer.
12. Per e-mail van 13 november 2019 verzoekt de verweerder op grond van artikel 98, 2° WOG om te worden gehoord.
13. Op 16 juli 2020 worden de partijen overeenkomstig artikel 53 van het reglement van interne orde gehoord door de Geschillenkamer.
14. Op 17 juli 2020 wordt overeenkomstig artikel 54 van het reglement van interne orde het proces-verbaal van de hoorzitting aan de partijen overgemaakt.
15. Op 22 juli 2020 maakt de klager zijn akkoord over betreffende de inhoud van het proces-verbaal van de hoorzitting, dat overeenkomstig artikel 54, lid 2 van het reglement van interne orde als bijlage bij het proces-verbaal van verhoor worden gevoegd.
16. De verweerder maakt geen opmerkingen over betreffende het proces-verbaal van verhoor.

2. Rechtsgrond

Artikel 5.1 c) AVG

1. Persoonsgegevens moeten: (...)

c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);

Artikel 6.1 AVG

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;

b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;

d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 9 AVG

1. Verwerking van persoonsgegevens waaruit ras of etnische afkomst, politieke opvattingen, religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen, of het lidmaatschap van een vakbond blijken, en verwerking van genetische gegevens, biometrische gegevens met het oog op de unieke identificatie van een persoon, of gegevens over gezondheid, of gegevens met betrekking tot iemands seksueel gedrag of seksuele gerichtheid zijn verboden.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer aan een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

- a) de betrokkene heeft uitdrukkelijke toestemming gegeven voor de verwerking van die persoonsgegevens voor een of meer welbepaalde doeleinden, behalve indien in Unierecht of lidstatelijk recht is bepaald dat het in lid 1 genoemde verbod niet door de betrokkene kan worden opgeheven;*
- b) de verwerking is noodzakelijk met het oog op de uitvoering van verplichtingen en de uitoefening van specifieke rechten van de verwerkingsverantwoordelijke of de betrokkene op het gebied van het arbeidsrecht en het socialezekerheids- en socialebeschermingsrecht, voor zover zulks is toegestaan bij Unierecht of lidstatelijk recht of bij een collectieve overeenkomst op grond van lidstatelijk recht die passende waarborgen voor de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene biedt;*
- c) de verwerking is noodzakelijk ter bescherming van de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon indien de betrokkene fysiek of juridisch niet in staat is zijn toestemming te geven;*
- d) de verwerking wordt verricht door een stichting, een vereniging of een andere instantie zonder winstoogmerk die op politiek, levensbeschouwelijk, godsdienstig of vakbondsgebied werkzaam is, in het kader van haar gerechtvaardigde activiteiten en met passende waarborgen, mits de verwerking uitsluitend betrekking heeft op de leden of de voormalige leden van de instantie of op personen die in verband met haar doeleinden regelmatig contact met haar onderhouden, en de persoonsgegevens niet zonder de toestemming van de betrokkenen buiten die instantie worden verstrekt;*
- e) de verwerking heeft betrekking op persoonsgegevens die kennelijk door de betrokkene openbaar zijn gemaakt;*
- f) de verwerking is noodzakelijk voor de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsovereenkomst of wanneer gerechten handelen in het kader van hun rechtsbevoegdheid;*
- g) de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene;*
- h) de verwerking is noodzakelijk voor doeleinden van preventieve of arbeidsgeneeskunde, voor de beoordeling van de arbeidsgeschiktheid van de werknemer, medische diagnoses, het verstrekken van gezondheidszorg of sociale diensten of behandelingen dan wel het beheren van gezondheidszorgstelsels en -diensten of sociale stelsels en diensten, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, of uit hoofde van een overeenkomst met een gezondheidswerker en behoudens de in lid 3 genoemde voorwaarden en waarborgen;*
- i) de verwerking is noodzakelijk om redenen van algemeen belang op het gebied van de volksgezondheid, zoals bescherming tegen ernstige grensoverschrijdende gevaren voor de gezondheid of het waarborgen van hoge normen inzake kwaliteit en veiligheid van de gezondheidszorg en van geneesmiddelen of medische hulpmiddelen, op grond van Unierecht of*

lidstatelijk recht waarin passende en specifieke maatregelen zijn opgenomen ter bescherming van de rechten en vrijheden van de betrokkene, met name van het beroepsgeheim;

j) de verwerking is noodzakelijk met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden overeenkomstig artikel 89, lid 1, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de belangen van de betrokkene.

3. De in lid 1 bedoelde persoonsgegevens mogen worden verwerkt voor de in lid 2, punt h), genoemde doeleinden wanneer die gegevens worden verwerkt door of onder de verantwoordelijkheid van een beroepsbeoefenaar die krachtens Unierecht of lidstatelijk recht of krachtens door nationale bevoegde instanties vastgestelde regels aan het beroepsgeheim is gebonden, of door een andere persoon die eveneens krachtens Unierecht of lidstatelijk recht of krachtens door nationale bevoegde instanties vastgestelde regels tot geheimhouding is gehouden.

3. Motivering

3.1. Bevoegdheid van de Geschillenkamer

17. Overeenkomstig artikel 4, §1 WOG is de Gegevensbeschermingsautoriteit verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van de grondbeginselen van de bescherming van de persoonsgegevens, in het kader van de WOG alsook de wetten die bepalingen bevatten inzake de bescherming van de verwerking van persoonsgegevens. De Geschillenkamer is bijgevolg enkel bevoegd uitspraak te doen betreffende de al dan niet schending van de voormelde wetgeving, in het bijzonder de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), en zal zich in onderhavige beslissing bijgevolg niet uitspreken wat betreft de vorderingen inzake de al dan niet naleving van het beroepsgeheim en de discretieplicht van de verweerder.¹

3.2. Identificering van de verwerkingsverantwoordelijke (artikel 4.7 AVG)

18. Overeenkomstig artikel 4.7 AVG dient als verwerkingsverantwoordelijke te worden beschouwd: de "natuurlijke persoon of rechtspersoon, overheidsinstantie, dienst of ander

¹ Cf. klacht klagster.

orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt”.

19. Het Hof van Justitie heeft in zijn rechtspraak het begrip “verwerkingsverantwoordelijke” meermaals ruim uitgelegd teneinde een doeltreffende en volledige bescherming van de betrokkenen te verzekeren.²
20. Overeenkomstig het Advies 1/2010 van de Groep 29 dient de hoedanigheid van de betrokken verwerkingsverantwoordelijke(n) *in concreto* te worden beoordeeld.³
21. *In casu* stelt de Geschillenkamer vooreerst vast dat de verweerder een verwerking van persoonsgegevens uitvoerde in de zin van artikel 4.2 AVG, met name “*een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens*”.⁴ De verweerder stelde immers het door Z opgestelde en aan hem overgemaakte medische verslag en de daarin vervatte persoonsgegevens ter beschikking van de rechtbank en de partijen bij het rechtsgeding.
22. Nog overeenkomstig het Advies 1/2010 van de Groep 29 dienen de concepten “het doel” en “de middelen” onlosmakelijk samen worden behandeld en dient hierbij te worden vastgesteld wie het ‘waarom’ (het doel) en het ‘hoe’ (de middelen) van de betrokken verwerking bepaalt.⁵
23. De Geschillenkamer stelt verder vast dat de verweerder het doel en de middelen bepaalde van de betrokken verwerking van persoonsgegevens, aangezien deze, ten eerste, de verwerking initieerde doordat hij besliste het bijkomend advies in te winnen van Z en, ten tweede, doordat hij besliste het door deze laatste opgestelde verslag en de daarin vervatte persoonsgegevens over te maken aan de rechtbank en de bij het rechtsgeding betrokken partijen.

² Zie o.a. HvJ, 5 juni 2018, C-210/16 - Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, ECLI:EU:C:2018:388, overwegingen 27-29.

³ Zie Groep 29, advies 1/2010 over de begrippen “verwerkingsverantwoordelijke” en “verwerker”, 16 februari 2010 (WP 169), zoals verduidelijkt door de GBA in een nota “*Overzicht van de begrippen verwerkingsverantwoordelijke/verwerker in het licht van de Verordening (EU) nr. 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens (AVG) en enkele specifieke toepassingen voor vrije beroepen zoals advocaten*”.

⁴ Eigen onderlijning.

⁵ Groep 29, advies 1/2010 over de begrippen “verwerkingsverantwoordelijke” en “verwerker”, 16 februari 2010 (WP 169), p. 15.

24. Op grond van bovenstaande besluit de Geschillenkamer dat de verweerder dient te worden beschouwd als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4.7 AVG voor de verwerking van persoonsgegevens die het voorwerp uitmaakt van de klacht. Hij was er bijgevolg in deze hoedanigheid overeenkomstig de in artikelen 5.2 en 24 AVG vervatte verantwoordingsplicht toe gehouden om de naleving van de beginselen van de AVG te verzekeren.

3.3. De rechtmatigheid van de verwerking: algemeen (artikel 6.1 AVG)

25. Overeenkomstig artikel 6.1 AVG is een verwerking van persoonsgegevens slechts rechtmatig indien en voor zover deze gebeurt op grond van één van de in dit artikel opgesomde rechtmatigheidsgronden (zie *supra* "2. Rechtsgrond").

26. In zijn conclusie van antwoord argumenteert de verweerder wat betreft de rechtmatigheid van de verwerking dat hij door de rechtbank als deskundige werd aangesteld met als opdracht het uitvoeren van een tegensprekelijk deskundigenonderzoek.

27. De verweerder verwijst terzake ten eerste naar het tussenvonnis van 3 november 2016 van de Rechtbank van eerste aanleg en de daarin geformuleerde expertiseopdracht. Hij stelt wat dit betreft dat hij handelde binnen de grenzen van zijn opdracht als gerechtsdeskundige waarmee hij werd gelast door de Rechtbank van eerste aanleg.

28. Ten tweede argumenteert de verweerder dat hij dit deskundigenonderzoek uitvoerde overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, met name artikelen 962 en volgende en meer bepaald artikel 973, §1 van het Gerechtelijk Wetboek dat luidt als volgt:

"De rechter die het deskundigenonderzoek heeft bevolen of de daartoe aangewezen rechter volgt het verloop van het onderzoek op en ziet er met name op toe dat de termijnen worden nageleefd en dat de tegenspraak in acht wordt genomen".

29. De verweerder wijst erop dat deze bepaling het beginsel van het tegensprekelijke karakter van het deskundigenonderzoek bevat en dat de verplichting van het tegensprekelijk karakter van het deskundigenonderzoek inhoudt dat ieder van de partijen kennis dient te hebben van alles wat mondeling of schriftelijk aan de deskundige wordt megedeeld, van ieder stuk dat hem wordt bezorgd en van de

inlichtingen of stukken die de deskundige op eigen initiatief inzamelt. De verweerder stelt dat zulks *“niet conflictueus kan zijn met het beginsel van de minimale gegevensverwerking”*.⁶

30. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder er op grond van artikel 973, §1 van het Gerechtelijk Wetboek toe gehouden was het medisch deskundigenverslag - met inbegrip van het psychiatrisch verslag opgesteld door Z - integraal over te maken aan de partijen bij het geding en dat bijgevolg op de verweerder een wettelijke verplichting in de zin van artikel 6.1, c) AVG rustte voor de hieruit voortvloeiende verwerking van persoonsgegevens.
31. De Geschillenkamer merkt op dat, indien de verweerder het betrokken medische verslag niet op eigen initiatief zou hebben overgemaakt aan de partijen, de rechter er op grond van artikel 973, §1 Gerechtelijk Wetboek toe gehouden zou zijn geweest de terbeschikkingstelling van dit verslag aan alle partijen te bevelen, teneinde de inachtneming van de tegenspraak te verzekeren.
32. De Geschillenkamer oordeelt bijgevolg dat **geen inbreuk op artikel 6.1 AVG** kan worden vastgesteld.

3.4. De rechtmatigheid van de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens (artikel 9 AVG)

33. Overeenkomstig overweging 51 en artikel 9.1 AVG dient de rechtmatigheid van verwerkingen van zogenaamde “bijzondere categorieën van persoonsgegevens”, waaronder gegevens over gezondheid, niet enkel in het licht van artikel 6.1 AVG doch eveneens op grond van de in artikel 9 AVG vastgestelde voorwaarden te worden beoordeeld.
34. Artikel 9.1 AVG bepaalt dat de *“verwerking van persoonsgegevens waaruit ras of etnische afkomst, politieke opvattingen, religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen, of het lidmaatschap van een vakbond blijken, en verwerking van genetische gegevens, biometrische gegevens met het oog op de unieke identificatie van een persoon, of gegevens over gezondheid, of gegevens met betrekking tot iemands seksueel gedrag⁷ of seksuele gerichtheid”* verboden is.

⁶ Conclusie van antwoord verweerder, p. 9.

⁷ Eigen onderlijning.

35. Artikel 4.15 AVG definieert "gegevens over gezondheid" als "*persoonsgegevens die verband houden met de fysieke of mentale gezondheid van een natuurlijke persoon, waaronder gegevens over verleende gezondheidsdiensten waarmee informatie over zijn gezondheidstoestand wordt gegeven*".
36. Overweging 35 AVG verduidelijkt wat dit betreft dat persoonsgegevens over gezondheid alle gegevens omvatten die "*betrekking hebben op de gezondheidstoestand van een betrokkene en die informatie geven over de lichamelijke of geestelijke gezondheidstoestand van de betrokkene in het verleden, het heden en de toekomst*" en onder meer informatie betreffen over "*ziekte, handicap, ziekterisico, medische voorgeschiedenis, klinische behandeling of de fysiologische of biomedische staat van de betrokkene, ongeacht de bron, zoals bijvoorbeeld een arts of een andere gezondheidswerker, een ziekenhuis, een medisch hulpmiddel of een in-vitrodiagnostiek*".
37. Ook het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft aan dit begrip steeds een ruime uitlegging gegeven en benadrukt dat dit informatie betreft over alle aspecten van de gezondheid van de betrokken, zowel fysieke als psychische.⁸
38. *In casu* betreft de betrokken verwerking de overmaking van een psychiatrisch verslag. Dit verslag bevat een omstandige psychiatrische analyse van de klaagster en bevat gegevens betreffende de gezondheid van de klaagster, zowel wat betreft het verleden als het heden, alsook andere gevoelige gegevens betreffende betrokkene en haar echtgenoot.
39. Op grond van bovenstaande dient te worden vastgesteld dat de verwerking van de betroffen gegevens onder het toepassingsgebied van artikel 9 AVG valt en bijgevolg dient te worden getoetst aan het verbod van artikel 9.1 AVG (cf. *supra*) en de uitzonderingen op voornoemd verbod, vervat in artikel 9.2 AVG. Artikel 9 AVG is immers van toepassing zodra de in deze bepaling vermelde persoonsgegevens worden verwerkt, zelfs indien de verwerking van de betroffen persoonsgegevens niet plaatsvindt omwille van het gevoelige element dat zij in zich dragen⁹ en ongeacht of de verwerking enig nadeel kan berokkenen aan de betrokkene.¹⁰
40. Overweging 51 AVG verduidelijkt dat de specifieke vereisten van artikel 9 AVG betreffende de verwerking van gevoelige persoonsgegevens evenwel geen afbreuk doen aan het feit dat dit soort verwerkingen eveneens conform de algemene beginselen en overige

⁸ HvJEU, 6 november 2003, C-101/01, *Lindqvist*, overweging 50.

⁹ VAN GYSEGHEM, Jean-Marc, « Les catégories particulières de données à caractère personnel », in DE TERWANGNE, C. en ROSIER, K., *Le règlement général sur la protection des données (RGPD/GDPR) : analyse approfondie*, Larcier, 2018, 269 : « *En effet, l'article 9 du RGPD est applicable dès l'instant où l'on traite les données y reprises, même si le traitement ne vise pas les données à caractère personnel pour l'élément sensible qu'elles comportent* ».

¹⁰ HvJEU, 20 mei 2003, C-465/00, *Rechnungshof*, overweging 75.

bepalingen van de AVG dient te gebeuren, en dit in het bijzonder de voorwaarden betreffende de rechtmatigheid van de verwerking (artikel 6.1 AVG; cf. *supra*).

41. De Europese Commissie benadrukte wat dit betreft dat een verwerking van gevoelige gegevens steeds gesteund moet zijn op een (of meerdere) rechtmatigheidsgrond(en) vervat in artikel 6 AVG, bovenop de toepassing van (één van) de voorwaarden van artikel 9.2 AVG.¹¹ Ook het Europees Comité voor gegevensbescherming ("*European Data Protection Board*") bevestigde dat een verwerkingsverantwoordelijke die gevoelige persoonsgegevens verwerkt hiertoe zowel dient te kunnen steunen op één van de uitzonderingsgronden van artikel 9.2 AVG als op een rechtmatigheidsgrond van artikel 6.1 AVG.¹²
42. Het voorgaande bevestigt dat de verwerking ook *in casu* dient te worden getoetst aan zowel artikel 6 AVG (zie *supra*) als artikel 9.
43. Artikel 9.2, a) tot en met j) AVG lijst op exhaustieve wijze de restrictieve voorwaarden op waaronder het algemeen verwerkingsverbod van bijzondere categorieën van persoonsgegevens vervat in artikel 9.1 niet van toepassing is.
44. De Geschillenkamer verwijst *in casu* naar artikel 9.2, g) AVG dat stelt dat het verbod van lid 1 niet van toepassing is indien "*de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene;*".
45. De Geschillenkamer wijst er op dat het feit dat *in casu* uit kracht van artikel 973, §1 Gerechtelijk Wetboek een wettelijke verplichting rustte op de verweerder om over te gaan tot de overmaking van het integrale medische verslag en bijgevolg tot de verwerking van de hierin vervatte bijzondere categorieën van persoonsgegevens, er automatisch toe leidt dat artikel 9.2 g) AVG van toepassing is en het verbod van artikel 9.1 AVG *in casu* niet geldt.
46. De verwerking - met name de terbeschikkingstelling van het medische verslag en de daarin vervatte persoonsgegevens aan de partijen bij het rechtsgeding - door verweerder was immers noodzakelijk "*om redenen van zwaarwegend algemeen belang*" (*i.e.* het beginsel van de tegenspraak) en dit "*op grond van het Unierecht of lidstatelijk recht*" (*i.e.* artikel 973, §1 Gerechtelijk Wetboek). Na ontvangst van het psychiatrische verslag - dat niet door

¹¹ GEORGIEVA, L. en KUNER, C., "Article 9. Processing of special categories of personal data" in KUNER, C., BYGRAVE, L.A. en DOCKSEY, C. (eds.), *The EU General Data Protection Regulation: A Commentary*, Oxford University Press, 2020, 376.

¹² EDPB, "Guidelines 3/2019 on processing of personal data through video devices", 10 juli 2019, p. 14, nr. 66.

hem werd opgesteld doch door Z - rustte op de verweerder bijgevolg de verplichting dit document aan de tegenspraak te onderwerpen.

47. De Geschillenkamer oordeelt op grond van bovenstaande dat **geen inbreuk op artikel 9.1 AVG** in hoofde van de verweerder kan worden vastgesteld.

3.5. Conclusie

48. De Geschillenkamer is van oordeel dat *in casu* **geen inbreuk op de artikelen 6.1 en 9 AVG** kan worden vastgesteld in hoofde van de verweerder aangezien op deze laatste krachtens artikel 973, §1, Gerechtelijk Wetboek een wettelijke verplichting rustte in de zin van artikel 6.1 c) AVG om het hem overgemaakte psychiatrische verslag integraal ter beschikking te stellen van alle bij het rechtsgeding betrokken partijen.

49. Uit het voorgaande vloeit voort dat de verweerder evenmin een inbreuk pleegde op het in artikel 9.1 AVG bevatte verbod betreffende de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens. Op grond van artikel 9.2, g) AVG is het voormelde verbod immers niet van toepassing indien "*de verwerking noodzakelijk is om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van het Unierecht of lidstatelijk recht*".

3.6. De toepassing van het beginsel van minimale gegevensverwerking in het kader van de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens door (medische) gerechtsdeskundigen (artikelen 5.1 c) en 9 AVG)

50. Ondanks het feit dat de Geschillenkamer *in casu* oordeelt dat, gelet op de omstandigheden van de zaak en de wettelijke verplichting rustend op de verweerder, geen inbreuk op de bepalingen van de AVG kan worden vastgesteld en bijgevolg geen sanctie dient te worden opgelegd aan laatstgenoemde, stelt de Geschillenkamer vast dat *in casu* een groot aantal gevoelige persoonsgegevens van de klaagster alsook haar echtgenoot werden verwerkt en ter beschikking gesteld van de tegenpartij in het kader van het rechtsgeding en meer bepaald in uitvoering van een door de rechtbank bevolen medisch deskundigenonderzoek.

51. De Geschillenkamer stelt vast dat aldus een spanningsveld bestaat tussen, enerzijds, het beginsel van tegensprekelijkheid van gerechtelijke deskundigenonderzoeken, voortvloeiend uit artikel 973 Gerechtelijk Wetboek alsook artikel 6 van het Europees

Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)¹³ en, anderzijds, het recht op persoonsgegevensbescherming van de bij rechtsgedingen betrokken partijen.

52. Gelet op dit spanningsveld en de toepasselijkheid van het beginsel van tegenspraak in rechtszaken, wijst de Geschillenkamer op het bijzonder belang van het waarborgen van het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van minimale gegevensverwerking *ex* artikel 5.1 c) AVG door deskundigen bij het uitoefenen van deskundigenonderzoeken en het opstellen van deskundigenverslagen.
53. Overeenkomstig laatstgenoemde bepaling dienen persoonsgegevens immers *“toereikend [te] zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt”*. Deze bepaling omschrijft hiermee één van de basisbeginselen betreffende de verwerking van persoonsgegevens.
54. De Geschillenkamer wijst erop dat uit kracht van voormelde bepaling artsen en andere deskundigen belast met een deskundigenopdracht erover dienen te waken dat de in de door hen opgestelde deskundigenverslagen uitsluitend persoonsgegevens bevatten die noodzakelijk zijn voor de doeleinden van de verwerking.
55. De Geschillenkamer verwijst terzake eveneens naar de rechtspraak van zowel het Hof van Justitie van de Europese Unie als het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, waarbij beide hoven het belang hebben benadrukt van de bijzondere bescherming van gevoelige gegevens - zoals medische gegevens - en dit eveneens in het kader van rechtszaken.¹⁴
56. Terzake kan onder meer worden verwezen naar de arresten *Z. t. Finland*¹⁵ en *L.L. t. Frankrijk*¹⁶ van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, waarbij het besloot tot een schending artikel 8.2 EVRM betreffende het recht op eerbiediging van het privé-, familie-en gezinsleven, wegens de vrijgave van medische gegevens in het kader van rechtsgedingen die door het Hof niet noodzakelijk werden geacht voor de beslechting van het betrokken geschil.
57. Het Hof benadrukt in voormelde arresten dat *“de bescherming van persoonsgegevens, niet in het minst medische gegevens, van fundamenteel belang is voor de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven, zoals*

¹³ Verdrag 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

¹⁴ GEORGIEVA, L. en KUNER, C., “Article 9. Processing of special categories of personal data” in KUNER, C., BYGRAVE, L.A. en DOCKSEY, C. (eds.), *The EU General Data Protection Regulation: A Commentary*, Oxford University Press, 2020, 373.

¹⁵ EHRM, *Z. t. Finland*, 25 februari 1997, 22009/93.

¹⁶ EHRM, *L.L. t. Frankrijk*, 10 oktober 2006, 7508/02.

gewaarborgd door artikel 8 van het verdrag, indachtig het feit dat de eerbiediging van de vertrouwelijkheid van gezondheidsgegevens een essentieel beginsel is in de rechtsstelsels van alle verdragsluitende partijen bij het verdrag. De nationale wetgeving moet daarom passende waarborgen bieden om te voorkomen dat persoonlijke gezondheidsgegevens worden doorgegeven of bekendgemaakt".¹⁷

58. *In casu* oordeelde het Hof dat "de inmenging in het recht van verzoeker op eerbiediging van zijn privéleven, gelet op het fundamentele belang van de bescherming persoonsgegevens, niet in verhouding [stond] tot het nagestreefde doel en dus niet noodzakelijk [was] in een democratische samenleving voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen".¹⁸
59. In het licht van het bovenstaande de Geschillenkamer erop dat een *voorafgaande* noodzakelijkheidstoets dient te worden uitgevoerd door (medische) deskundigen belast met de uitvoering van een deskundigenonderzoek, zodat enkel die persoonsgegevens die "ter zake dienend" zijn en "beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt" in de zin van artikel 5.1 c) AVG in deskundigenverslagen worden opgenomen en aan de tegenspraak worden onderworpen en aldus de beginselen van evenredigheid en minimale gegevensverwerking worden gewaarborgd. De Geschillenkamer wijst erop dat deze verplichting rust op elke deskundige voor wat betreft de door hem opgestelde deskundigenverslagen, waarvoor deze verwerkingsverantwoordelijke is voor de erin opgenomen persoonsgegevens en er op grond van de in artikelen 5.2 en 24 AVG vervatte verantwoordingsplicht toe gehouden is om de naleving van de beginselen inzake de bescherming van persoonsgegevens te verzekeren.
60. Om de hierboven vermelde redenen is de Geschillenkamer van oordeel dat richtlijnen dienen te worden uitgevaardigd betreffende de toepassing van het beginsel van minimale gegevensverwerking in het kader van de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens door medische gerechtsdeskundigen bij het opstellen van deskundigenverslagen. De Gegevensbeschermingsautoriteit zal hiertoe contact opnemen met de Nationale Raad van de Orde van Artsen.
61. De Geschillenkamer stelt vast dat – indien er *in casu* sprake zou zijn van een inbreuk op het beginsel van minimale gegevensverwerking, hetgeen niet onomstotelijk vast staat en

¹⁷ L.L. t. Frankrijk, randnr. 44, vrije vertaling: "The Court firstly reiterates that the protection of personal data, not least medical data, is of fundamental importance to a person's enjoyment of his or her right to respect for private and family life as guaranteed by Article 8 of the Convention, bearing in mind that respect for the confidentiality of health data is a vital principle in the legal systems of all the Contracting Parties to the Convention. Consequently, domestic law must therefore afford appropriate safeguards to prevent any communication or disclosure of personal health data as may be inconsistent with the guarantees in Article 8 of the Convention (see *Z v. Finland*, cited above, § 95)."

¹⁸ Ibid, randnr. 46.

waarover de Geschillenkamer geen uitspraak doet – deze inbreuk niet aan verweerder kan worden verweten, aangezien op deze laatste een wettelijke verplichting rustte om de persoonsgegevens door te geven, zoals hierboven uiteengezet.

3.7. Publicatie van de beslissing

62. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing overeenkomstig artikel 95, §1, 8° WOG gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit zonder vermelding van de identificatiegegevens van de partijen.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- op grond van **artikel 100, §1, 1° WOG** de **klacht te seponeren**.

*

Tegen deze beslissing kan op grond van artikel 108, §1 WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(get.) Hielke Hijmans
Voorzitter van de Geschillenkamer